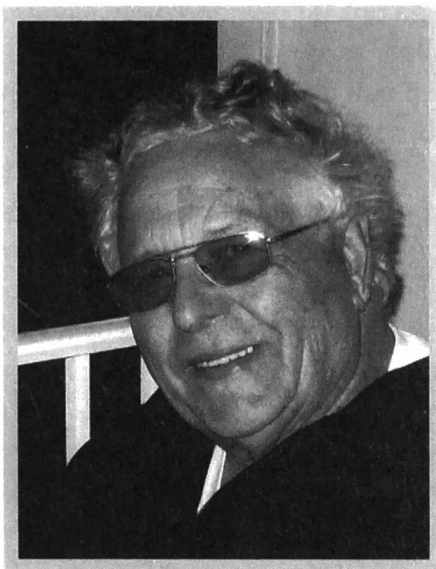

In Memoriam

DANIEL LIEVOIS (1940-2014)

Op 30 december vernamen we dat historicus Daniel Lievois, tijdens zijn verblijf in de Verenigde Staten, plots is overleden. Jarenlang was hij een vertrouwde bezoeker aan Stadsarchief en Stadsarcheologie en werkte hij mee aan projecten van beide diensten. In de ontwikkeling van het Gentse historisch onderzoek liet hij onuitwisbare sporen na. De samenwerking met de stadsarcheologen, bij de uitwerking van het onderzoek van het Hof van Ryhove, leidde tot een doorbraak in de koppeling van archeologische gegevens met betrouwbare geschreven bronnen voor dezelfde locatie. Meteen werd toen de basis gelegd voor de zogenoemde Gentse methode van het huizenonderzoek, waarbij de basis voor perceelsgebonden huisgeschiedenis te vinden is in de fiscale en kadastrale bronnen, en dit in de tegenstelling tot het bronnenarsenaal dat vroegere vorsers zoals Frans De Potter en Ferdinand Vanden Bemden daarvoor gebruikten en die vaak tot foutieve interpretaties leidde. Het baanbrekende van dit Gentse huizenonderzoek kreeg ook ver buiten Gent navolging, zowel voor urbane als rurale toepassingen. De manier om dat bronnenmateriaal toe te passen vond eveneens zijn weg in de opleidingen kunstwetenschap en monumentenzorg. Maar er waren wel meer interdisciplinaire projecten waar Daniel Lievois als historicus een onmisbare bijdrage leverde. Tot recente toppers behoren de studies rond de door Stadsarcheologie op het Sint-Pietersplein opgegraven kraanvogelsteen en de in het STAM herontdekte wolvenpoot. Daniel Lievois was een historicus die ontzettend veel bronnen op korte tijd wist te verzamelen zodat elk benaderd on-

derwerp omhuld werd met een massa gegevens: veelal onbekend en nuttig om vanuit een dagelijkse realiteit een ander inzicht te krijgen op het eerder bekende grotere historische gebeuren. Door de grote hoeveelheid gegevens was een synthese niet altijd snel mogelijk en heel wat ondernomen vorsingswerk werd nog niet gepubliceerd. Voor onderzoekers in de Gentse archieven en de vrijwilligers in De Zwarte Doos fungeerde hij als een baken: iemand die onderzoekpistes kon aanwijzen, archief reeksen kende die misschien iets zouden kunnen opleveren en ook uit de nood hielp wanneer de geschreven bron niet of nauwelijks leesbaar was. De laatste jaren had Daniel Lievois gekozen voor een rustiger wonen aan de kust en talrijke verblijven in het buitenland. Toch liet hij de Gentse bronnen niet los. Naast occasionele onderzoeken zoals onder meer over Gentse componisten, 17de-eeuwse boomgaarden, Gentse kookboeken, Hubert van Eyck, de huidenvetters aan de Waalse krook, lag de focus op onderwerpen die hem gepassioneerd boeiden zoals de ontwikkeling van de bewoning in het Sint-Pietersdorp, het dagelijkse leven in het Gravensteen (14de-18de eeuw) en vooral de dames van het Prinsenhof. Verschillende mailberichten uit de Verenigde Staten gaven nog uitgebreid verslag over zijn wedervaren met Maria van Bourgondië. Die onderwerpen, die onderzoeksprojecten blijven net zoals zoveel plannen onafgewerkt achter. Om zijn betekenis voor het Gentse historisch onderzoek werd Daniel Lievois bekroond met de Cultuurprijs van de Stad Gent (2002) en met de tweejaarlijkse prijs Frans De Potter en Jan Broeckaert van het Oost-Vlaams Verbond van de Kringen voor Geschiedenis (2013).

78

Wij herinneren onze Van Mensen en Dingen lezers eraan dat Daniel Lievois ons in 2014 drie uitzonderlijke bijdragen bezorgde : een Gentse Boomgaard (1701-1722) VMD 12(2014)1; Gevangenen in het Gentse Gravensteen VMD 12(2014)2; KOK - Almanach 1775 VMD 12(2014)3.

Daniël we zullen je missen.

Overgenomen uit het bericht dat de Dienst Stadsarcheologie en Stadsarchief - Zwarte Doos Departement Cultuur - Stad Gent verspreidde op 6/01/2015.